

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۰۰۹/۱۸/۸

روز حماسه آفرین ۱۸ اگست ۱۹۱۹

شکست امپراتوری انگلیس تسجیل تاریخ شد

در روز ۱۸ اگست ۱۹۱۹، افغانستان شاهد یکی از بزرگترین حماسه های تاریخ خود بود. مردم مبارز افغان تحت رهبری شاه امان الله غرض دفاع از خاک و ناموس وطن علم اسقلال را بلند کردند و بیرق آزادی را بر در دیوار وطن آویختند. استرداد استقلال کشور، نشانه ای از اوج جانبازی های این ملت حماسه آفرین بود که نقطه عطفی در تاریخ سیاسی افغانستان، برتانیه و حتی جهان بشمار میرود.

در روز ۱۸ اگست ۱۹۱۹، بار اول پوز امپراتوری انگلیس در سرزمین دلیران بخت مالیده شد. این شکست تحقیر آمیز امپراتوری برتانیه هرگز فراموش نژاد پرستان انگلیس نمیشود. همان بود با استفاده از یک فرصت نامیمون، انگلیس برای انتقام از ملت افغان و جبران شکست و سرافکندگی خویش به کشور ما در سال ۲۰۰۱ لشکر کشید تا حیثیت از دست رفته را باز یابد. اما اینبار انگلیس تنها نبود. برای درهم شکستن غرور این ملت آزادیخواه، امپریالیسم امریکا و سایر قدرت های درجه دو و سه جهان، بر کشور فقیر اما مغرور ما یورش بردند تا میهن ما را اشغال کنند و مردم اش را به زنجیر بردگی ببندند.

در روز ۱۸ اگست ۱۹۱۹، غرور والا و شهامت مردم افغانستان برای نگهداری استقلال و حفظ ارزش های ملی ثابت شد. استعمار جهانی انگلیس یارای مقاومت را در مقابل غلیان احساسات ملی مردم افغان از دست داد و فهمید که اراده آهنین این ملت شکست ناپذیر را نمیتوان بشکست. بار دیگر، تاریخ حقانیت مبارزه مردم ما را در مقابل سوسیال امپریالیسم شووی ثابت کرد و اینبار هم آخرین قدرت جهانی و یارانش بالاخره در دشت و دمن کشور دلیران سر تسلیم فرو خواهند آورد.

افسوس که این میراث بزرگ تاریخ و دست آورد بزرگ روز ۱۸ اگست ۱۹۱۹ توسط فرزندان ناخلف کشور برباد رفت و ابهت سرزمین دلیران به زمین زده شد. خاک فروشان خلقی و پرچمی و دین فروشان تنظیمی و

طالبی همراه با غرب زدگان سفله لیبرالیستی به پیشواز استعمار شتافتند و ناموس وطن را دو دسته تقدیم متجاوزین کردند. روح پر فتوح جان باختگان راه آزادی از خیانت این میهن فروشان آزرده است و از جهان دگر بر کلیه ناموس فروشان وطن لعنت می فرستد. هر يك ازین گروه های نابکار دلایل خود را برای خیانت بوطن ارائه میکند. یکی به بهانه دفاع از سوسیالیسم و دست آورده های انقلاب ثور، دیگری به بهانه دفاع از دین و سفلگان آخر هم زیر عنوان دموکراسی چه جفا و جنایتی است که در حق این سرزمین به تراج رفته و ملت ناتوان و تکه تکه شده ما مرتکب نمیشوند. يك عده ای دیگر آنقدر پیش میروند که "استقلال را يك امر واهی می پندارند که مانع پیشرفت و توسعه میگردد و مردم را به اطاعت و فرمانبرداری اربابان خارجی دعوت میکنند." برای این ناکسان و گرگس های استعمار نه ناموس وطن ارزش دارد و نه شرف و آبروی ملی و مردمی. برای اینان تجاوز به افغانستان و نبودن استقلال و حضور بیگانگان يك موهبت الهی پنداشته میشود که باید از آن مستفید شد. اما این فرومایگان تاریخ، دوکتورین خیانت بوطن خود را توسعه نداده و نگفته اند که

آیا هتك حرمت به انسان، تجاوز به ناموس و جزاء های جسمانی هم میتواند جزء عنایت الهی باشند؟ آزاد زیستن يك ودیعه طبیعی است. فقدان آن بندگی و انقیاد و فرمانبرداری از اجانب و دست پروردگان داخلی آنهاست. رمز نگهداشت استقلال وطن عزیز ما در وحدت است که هر نیروی متجاوز را در هم میکوبد. هدف اولی متجاوز هم انهدام وحدت در يك کشور اشغالی است تا بدینوسیله نیروی مقاومت ملی را در هم شکند و سلطه خود را تحکیم بخشد. مثال عمده، تجاوز امریکا و متحدین به افغانستان و تأسیس دولت مستعمراتی کابل و به کرسی نشاندن فساد پیشه ترین افرادی بوده است که میتواند ننگ بشریت محسوب شوند. این تجاوز و تخریب و به زنجیر کشیدن مردم ما از نیازمندی های سرمایه محسوب میشود که برای بسط و توسعه جز غارت و کشتار کاری ندارد. اگر این جنگ هم نمیبود و یا اینکه به پایان خود هم نزدیک شود، سرمایه جنگ دیگری در جهان خلق میکند و ملت دیگری را به خون غرقه میکند. تا زمانیکه روش ضد انسانی سرمایه بر جهان حاکم باشد، کشور های مظلوم بار ها مورد هجوم و شقاوت صاحبان سرمایه قرار خواهند گرفت و قربانی توطئه های ضد انسانی نا انسان ترین بشر ها خواهند شد.

ملت افغان با تبعیت از روش دشمن شکن نیاکان، انقیاد را نمی پذیرد. حفظ آزادی و اسقلال کشور و مبارزه به ضد تجاوز و دفاع از ناموس کشور جزء میراث های سیاسی و تاریخی ماست. بگذار که چند تن از شرف باختگان خود را بفروشند و نام های کتیف خود را ثبت تاریخ نمایند. من به نیروی ملی و روحیه محشری مردم خود در جهت نگهداری خاک و حفظ استقلال وطن اعتقاد راسخ دارم. مردم ما بار دیگر ازین آزمون دشوار تاریخ پیروزمانده بدر خواهند شد و خاطره تابناک روز ۱۸ آگست ۱۹۱۹ را تجدید خواهند کرد و بیرق استقلال و عزت ملی را بار دیگر بر در و دیوار کشور افغان به احتزاز در خواهند آورد.